

det er jo noget ganske andet, man har søgt at stikke os i Skoene.

Dernæst sagde jeg, at man jo ikke kan tage et Program paa den Maade, at man ser ganske bort fra alle øvrige Udtalelser, som senere er kommet. Det er højst ejendommeligt at lægge Mærke til, at det har været umuligt at faa Venstre til at opdage, at det konservative Folkeparti f. Eks. i 1922 klart og tydeligt sagde, at en videre Udvikling af en Grundbeskatning som den, der blev vedtaget i 1922, og som efter Partiets Opfattelse hvilede paa et løst, skønsmæssigt Grundlag, vilde man modsætte sig. Man skulde tro, at Venstre dog med nogen Interesse i 1922 læste, hvad det konservative Folkepartis Landsraad udtalte; der var jo dog Lejligheder, hvor Venstre nok havde Brug for de Konservative, og hvor vi ogsaa gerne ydede en villig Hjælp. Jeg kan ikke formode andet end, at man dog har lyttet til, hvad vort Landsraad, de Konservatives øverste Myndighed, sagde ved denne Lejlighed.

Det er altsaa fuldkommen urigtigt, hvad man har paastaet, at det konservative Folkeparti paa nogen Maade er gaaet bort fra det Program, som det skrev i 1916, og de politiske Udtalelser, det er kommet med senere.

At Venstre dog ikke helt har glemt de Konservative, viser den Udtalelse, som Venstres ærede Ordfører kom med angaaende Lovforslagets § 3, 3die Stykke, hvor der omtales Fradraget paa de 12 000 Kr. for Nybygninger, idet Venstre mente, at der her pludselig var en Plads for de Konservative til at have med denne Sag at gøre. Nu ved jeg ikke, med hvilken Lethed man fra Venstres Side i Folketinget disponerer over Venstre i Landstinget, men jeg ved i hvert Fald, at man med ingen som helst Ret disponerer over konservative Stemmer i Landstinget, og det ved jeg, man kan være fuldkommen overbevist om, at den Stilling, det konservative Folkeparti i Landstinget vil indtage med Hensyn til denne Bestemmelse, vil være den samme som angaaende hele Sagen: at yde den bedst mulige Modstand mod, at Lovforslaget gennemføres.

Naar det ærede Medlem Hr. Wilmann udtalte et skønt Haab om, at Lovforslaget vilde gaa meget hurtigt gennem Landstinget, tror jeg dog, man maa have Lov til at sige, at ogsaa for Landstinget kunde der være Grund til at foretage Beregninger over et eller andet og til at kræve Tid til at sætte sig ind i den foreliggende Sag. Og her kommer jeg til et Punkt, som spillede en vis Rolle ved Lovforslagets anden Be-

handling, nemlig Beregningerne. Det ærede Medlem Hr. Pinholt fortalte os jo, at de Beregninger, han havde, var saa gode og saa fremragende, at vi godt kunde give os Tid og vente et Par Dage, for vi vilde blive saa glædeligt overrasket, naar vi fik dem. Hertil maa jeg for det første sige, at jeg i et af Udvalgets sidste Møder henstillede, at vi ventede med Lovforslagets videre Behandling her i Salen, indtil Beregningerne var fremkommet, men det vilde man fra Fler-tallets Side ikke høre noget om. Nu har vi faaet disse Beregninger, paa Grundlag af hvilke Venstres Presse har meddelt, at det, det konservative Folkepartis Forslag betyder, er Skatteforhøjelse. Men hvad er Sandheden? Af de 4 Omraader, der her er Tale om, maa man se bort fra Sognekommunerne, for overfor dem betyder hverken det ene eller det andet Forslag noget i den Retning, idet det er overladt til Sognekommunerne selv at tage Bestemmelse. For Amtskommunerne maa man sige, at de Konservatives Forslag giver mindre Beskatning end det Forslag, de 3 Partier er blevet enige om. For Købstæderne er Stillingen den, at de Konservatives Forslag giver Mulighed for mindre Skatteforøgelse end det Forslag, de tre Partier er blevet enige om, hvad det ærede Medlem Hr. Pinholt ogsaa indrømmede. Og endelig er Stillingen for Københavns Kommune den, hvad det ærede Medlem Hr. Fibiger viste, at det er urigtigt at paastaa, at de Konservatives Forslag giver Skatteforøgelse sammenlignet med de 3 Partiers. Jeg kan derfor slaa fast, at den Paastand, man er sejlet frem under, er falsk. Men dernæst vil jeg yderligere hævde een Ting, nemlig, at naar det drejer sig om Beskatningen af fast Ejendom, er det slet ikke det samlede Provenu indenfor en Kommune — altsaa om Skatten gaar lidt op eller lidt ned indenfor Kommunen som Helhed —, som har saa forfærdelig stor Interesse, men det, der har Interesse, er den enkelte Ejendoms Forhold. Hvis det er rigtigt, at Beskatningen af fast Ejendom, naar den øges, virker som en Formuekonfiskation, navnlig i Byen, og som en Formueforæring, naar den mindskes, saa er det ogsaa givet, at det er den enkelte Ejendoms Forhold, man maa se paa, og ikke den samlede Kommunes.

Nu er det jo ganske ejendommeligt at se, at dette Lovforslag gaar ud til Befolkningen fra saa at sige alle 3 Partier under Devisen: Den nye Grundskyld vil medføre Skattelettelse for de fleste københavnske Ejendomme, og det er kun det konservative Folkeparti, som vil en